

nings- og udredningsinitiativer, og det forventede resultat af gruppens arbejde vil kunne indgå som supplement til vejledningen ved amternes behandling af ansøgningen om godkendelse. Der er frist for høringssvar den 20. marts.

Udkastet til vejledning vil danne grundlag for forhandling med alle relevante parter, herunder Dansk Dambrugerforening og Amtsrådsforeningen. Miljøstyrelsen har oplyst, at man selvfølgelig er indstillet på at afholde møder med de parter, der måtte ønske det.

Når udkastet til vejledningen er sendt ud til høring og der er taget initiativer til at frembringe det nødvendige dokumentationsgrundlag til videreudvikling af dambrugserhvervet, så anser regeringen beslutningsforslaget for at være overflødig.

Martin Glerup (S):

Siden Lone Dybkjær som miljøminister i VKR-regeringen i 1989 indførte dambrugsbekendtgørelsen, har fastsættelsen af et maksimalt tilladeligt foderforbrug været anvendt som et væsentligt element i regulering af dambruges miljøpåvirkning. Det har baggrund i, at der er påvist en snæver sammenhæng mellem foderforbrugets størrelse og den påvirkning, som kan spores i vandløb og vandmiljø.

I miljøbeskyttelsesloven er dambrug anført som særligt forurenende virksomheder, og i lighed med andre særligt forurenende virksomheder er der fastsat generelt loft for pågældende virksomheders produktion, forbrug af råstoffer og/eller udledninger.

At dambrugene, som det blev besluttet under VKR-regeringen i 1989, kan reguleres ved fastsættelse af foderkvoter, er fastslået ved en dom i Østre Landsret i februar 1995.

Gennemførelsen af dambrugsbekendtgørelsens forureningsbegrænsende foranstaltninger har reduceret dambrugspåvirkningen af en række vandløb, men overskridelsen af foderkvoterne med mere end 20 pct. fra 11 pct. af dambrugene i 1995 har bevirket, at 36 pct. af de undersøgte dambrug påvirkede forureningsstanden i vandløbene, heraf 14 pct. med en stærk påvirkning.

Ved påvirkning af vandløb forstås, at der mindst er en halv forureningsgrad i forskel på, hvor vandet løber ind i dambruget, og hvor det løber ud igen. Ved stærk påvirkning er der en hel grad eller mere i forskel.

Nu skal alle dambrug inden udgangen af 1997 have en miljøgodkendelse. For at oplyse

dambrugerne om, hvilke oplysninger en sådan miljøgodkendelse skal indeholde, har miljø- og energiministeren sendt et udkast til en vejledning under titlen »Godkendelse af ferskvandsdambrug« til udtalelse bl.a. hos Dansk Dambrugerforening, Danmarks Sportsfiskerforbund og Amtsrådsforeningen. Høringsfristen er den 20. marts, og Socialdemokratiet er af den opfattelse, at vejledningen til fulde vil opfylde det krav om en miljøteknisk vejledning for dambrugene, som foreslås i det foreliggende forslag.

Der er som tidligere nævnt ingen grund til at tegne noget skønmaleri af vandkvaliteten i Danmarks søer, åer og kystvande. På den anden side har dambrugsbekendtgørelsen og vandmiljøplanens krav bevirket, at det går fremad, og den nye vejledning vil udgøre en udmærket miljøteknisk vejledning for dambrugserhvervet. Derfor er forslaget fra V og K overflødig.

Henning Urup (V):

Danske dambrugere har de seneste år været igennem en turbulent periode, hvor produktionsvilkårene har hvilet på et alt for usikkert grundlag, og derfor har dambrugerne nærmest følt, at de ikke har haft nogen retsbeskyttelse, idet reguleringen af dambrugene i forhold til det omgivende miljø har været baseret på en blanding af subjektive skøn og teoretiske beregninger, som har virket ulogiske for erhvervet.

Vi ønsker vel alle, at vore vandløb får det bedre og kan leve op til nogle fornuftige miljømæssige målsætninger, og derfor må alle udledere til et vandløb selvfølgelig medvirke til at afhjælpe problemerne dér, hvor de har mulighed for det, og det siger næsten sig selv, at målet hurtigst nås, dersom det regelsæt, der gælder for udlederne, indeholder incitamenter til at mindske forureningen.

Men den dambrugsbekendtgørelse, der i dag bruges til regulering af dambrugs miljøforhold, lever slet ikke op til miljøbeskyttelseslovens intentioner om renere teknologi, men fokuserer på en fiktivt begrænset produktionsstørrelse. Miljørigtig adfærd og brug af renere teknologi honoreres således ikke i den nuværende regulering.

På trods heraf er der i de seneste år af mange dambrugere foretaget store investeringer i rensningsforanstaltninger, bedre fodringsteknik og højere foderkvalitet, og det betyder, at vandet med hensyn til indhold af visse stoffer ofte er renere, når det løber ud fra dambruget, end det var opstrøms, før det kom ind i dambruget.